

בס"ד

ספר

יְלָדֵי קוֹדֶשׁ

והוא תיקון ליל שמירה קודם המילה

כולל הלכות וטעמי מנהגיה ומאמרי תנ"ך וסיפורים המסוגלים
לספרם בליל זה. ותיקון גדול להמשיך חוט של חסד וקדושה
רבה לולד הנולד ולכל המתעסקים במצוה זו. ולחשים להרבה
דברים כפי המקובל מדור דור וענינים נחוצים מאוד לכל
אדם. שהי' ע"ע נפזרים. בכל הספרים. ובכמה מיני סדורים.
בעזר יוצר הרים. לקטתי נפזרים. כמלקט שבלים. לאסוף
באסיפה אחת. ולא יצטרכו לחפש. וגם הרבה הערות חדשות
אשר הוספתי גופך משלי. כפי קט שכלי. אשר חנני ה'.
כל אלה חוברו יחדיו מאתי הצעיר לבית שמואל

ה"ק יוסף יהושע טויב

רב דק"ק קרן לדוד ניו יארק

ולפנים בק"ק ברעגענץ. גין ונכד מהרא"צ מבריד זי"ע

הובא לבית הדפוס ע"י

קהל קרן לדוד

נדפס בדפוס

הדר

ניו יורק, תשמ"ז

מעשיות

סיפורים המסוגלים לספרם בלי שמידה

(ליל שלפני המילה וואַכנאַכט)

מעשה מהבעש"ט ז"ל זי"ע

מעשה שנסע הבעש"ט ז"ל מביתו יום ד' לעת ערב ונסע כל הלילה ולמחרתו כל היום ולא היה יודע שום אדם תכלית הכוונה בהנסיעה וגם להיכן הוא נוסע ונסע מהלך רב ביום ההוא כידוע לכל אשר כך היתה נסיעתו ויהי בהצי הלילה באו ללון בכפר אהד ויתאכסנו בבית המוכסן ולא היה מכירם כלל גם כי לא הגיד להם מי הוא. וישאל אותם המוכסן להיכן הם נוסעים. ויאמר הבעש"ט כי הוא דרשן גדול וכאשר שמע אשר כברלין בערב שבת הזה תהיה חתונת הגביר פלוני וע"כ נוסע הוא על החתונה. ויאמר להם הבעה"ב האם משחקים אתם ממני הלא עיר ברלין רחוקה היא מכאן יותר מהמישים פרסאות ואיך תגיעו לשם על שבת קודש ויאמר הבעש"ט יודע אני כי בודאי אהיה שם על שבת קודש כי הסוסים שלי טובים מאוד ושחק עוד הבעה"ב אבל הבעש"ט הגיד כי בלי ספק יהיה שם על שבת קודש ויתיישב המוכסן בדעתו כי הוא צריך לנסוע ערך עשרים מילין מכאן והדרשן בודאי לא יגיע למהזו חפצו וע"כ טוב לו לנסוע עם הדרשן הזה עד המקום ההוא. ויאמר להבעש"ט אם כן גם אנכי אסע עמכם אם תרצו ליקח אותי כי גם אנכי

יש לי עסק בברלין. ויען לו הבעש"ט אנכי אקח אותך ליסע עמי בצוותא ויהי ממחרת ויתמהמה הבעש"ט בבית מלונו ויתפלל ויצוה להכין לו סעודת שחרית ויאמר לו הבעה"ב הלא אתם צריכים לנסוע מהלך רב ולמה תתמהמהו פה ויאמר לו הבעש"ט אל תדאג אנכי אהיה אם ירצה השם עוד מחר בבוקר בברלין ויהי הדבר לפלא בעיני הבעה"ב ויאמר בלבו אסע גם אנכי עם האיש הזה ונראה מה יהיו חלומותיו הלא דבר הוא כי הוא חזק בדעתו. ולעת ערב צוה הבעש"ט לרתום סוסיו ויסע משם. וגם הבעה"ב נסע אתם ויסעו כל הלילה. הבוקר אור והנה ראה המוכסן אשר המה לא רחוקים מעיר ברלין וכמו רבע שעה באו לברלין ויתמה המוכסן מאוד ויתאכסן הבעש"ט כאכסניא אחת רחוקה ממקום הגביר החתן הנ"ל. וכמו שעה י"ב נעשה רעש גדול בעיר. כי הכלה של הגביר הנ"ל נתעלפה פתאום ואינם יכולים להקיצה בשום אופן וכמתה נחשבה ר"ל וירץ המוכסן לשם לראות מה נהיה שמה והנה היא שוכבת כמתה ונתיאשו ממנה כל הרופאים. והגביר הלך בבית אחת הנה ואחת הנה והיגון כסה פניו מאוד מאוד. וכראות המוכסן כי אין תרופה למכתה. ויאמר להגביר הנה אנכי כאתי הלילה הזאת עם דרשן אחד איש פלאי ויספר לו כל הנ"ל ועל כן אם טוב הדבר לפניכם שלחו נא לקרותו והבטיחו לו כסף אולי יוכל לרפאות אותה כי שמעתי אותו מתהלל כי הוא בקי ברפואות. ותיכף רץ הגביר בעצמו אליו ויתחנן לו לילך אתו לראות מה נעשה

בהכלה. וילך אתם הבעש"ט ויבא הביתה ויכתכל בפניה ויאמר לבני ביתה הכינו לה תכריכין וקשו מנהגכם מהרה מהרה. ואל הגביר צוה שישלח תיכף לעשות קבר כראוי. ואמר כי גם הוא הולך על הבית עלמין אך צוה שיקחו גם את הבגדים אשר הכינו ללבוש את הכלה לחופה יקחו אתם על הבית עלמין ותיכף עשו כאשר ציוו וילוו אותה וילך גם הבעש"ט ואחריו הלכו כל אנשי העיר לראות את החדשות אשר יעשה שמה הבעש"ט ז"ל, ויהי כבואם על הבית עלמין צוה הבעש"ט להכניסה בקברה והוא עמד ושחה על מטהו. ויקרא לשני אנשים חזקים ויאמר להם התחזקו והיו לבני חיל ותיכף כאשר תראו השתנות בפני הכלה תיכף תחטפו אותה מתוך הקבר. והזהיר מאוד והוא עמד כך מוטח על מטהו ופניו לקברה. ויהי כמו רבע שעה ראו האנשים כי נתאדמו פניה ורמז להם הבעש"ט ותיכף חטפו אותה מקברה. וידחף הבעש"ט אותה לאמר לכי להחופה. ותיכף לבשו אותה את בגדיה והוליכוה לביתה והכינו החופה והסעודה. ובקש הגביר הנ"ל את הבעש"ט שיסדר קידושין וכן עשה. ובעת אשר סידר קידושין הסירה הכלה את הצעיף מעל פניה ותסתכל עליו ולא עצרה ברוחה לאמר זה האיש אשר הצילני ממות. ויגער בה הבעש"ט. ואחר החופה ספרה הכלה כל הנעשה. הגביר היה אלמן ר"ל מאשתו אשר היא היתה דודתה של הכלה הזאת. והכלה נתגדלה בבית הגביר הנ"ל. ויהי כאשר הלטה אשת הגביר הנ"ל וראתה כי הגיע קיצה הבינה כי הבעל יקח את בת

אחותה לו לאשה. ונתקנאה בה ותבקש את בעלה להבטיח לה שלא יקח אותה והבטיח לה ובקשה מאתו שיתן לה גם תקיעת כף על זה ויתן לה תקיעת כף וגם להבטולה בקשה כנ"ל והיא גם היא הבטיחה לה ותתן לה גם כן תקיעת כף. ואחרי מותה עברו שניהם על התקיעת כף. ויהי סמוך להחופה באתה האשה המתה ותחפוץ להרוג את הכלה. ויהי הפסק בפני הבעש"ט בעת שהכניסו אותה להקבר ואז אחרי שתי המענות פסק הבעש"ט כי אין שום אשם על הגכור וכלתו יען כי את זאת עשו שלא רצו לעגם נפשה. ויגער הבעש"ט על אשתו המתה למה תעצור אותה כי היא צריכה ללכת לחופה, ועתה כאשר שמעתי שמידר קידושין הכרתי את קולו. כן ספרה הכלה. וישבות הבעש"ט שם בכבוד גדול. ותיכף אחרי שבת נסע משם וילווהו משם אנשי העיר בכבוד גדול.

ויסע משם בדרך ג' ימים רצופים עד כי ביום ג' כערב באו לבית מלון אחד אל איש יהודי מחזיק את הארענדע והוא לא ידע את הבעש"ט ז"ל ויבקשו ממנו אם יוכלו ללון אצלו ויאמר לא. והמה ראו כי האיש טרוד מאוד. וגם ראו כי הרכה נרות דולקים. ויחקור הבעש"ט מאתו מהות הדבר ולא רצה לספר, ויאמר לו אם גם אתם תדעו מה תועילוני אחת אמרתי אוי לי על שבירי לא קרה כאלה לשום אדם חוץ ממני. ויפצר בו הבעש"ט מאוד ויספר לו כי הלילה היא אצלו וואך-נאכט וצריך מחר להביא התינוק הנולד לו מאשתו לכרית מילה כדת משה וישראל. והוּוּ בן

החמישי אצלו. אשר בהגיע הצות ליל הוואך-נאכט גווע התינוק מבלי שום מחלה וכבר הגיעה שעה תשיעית ויירא מאוד שלא יקראנו אסונו גם בלילה הזאת. ואינו יודע שום סיבה לזאת. ויאמר לו הבעש"ט אל תפחד כלל הכן עצמך מחר להכרית מילה כי אנכי הבעש"ט מבטיחך כי יהיה הנער ולא יהיה שום אסון. ולב בעל ברית פחד. ויאמר לו יהיה כדברכם מחצית הוני אתן לכם ואת ה' אשבח כל ימי. ויען לו הבעש"ט אין חפצי בהון רק תתן תיכף פדיון כך וכך. והכן שני אנשים חוקים ויעמדו על רגליהם סמוך לעריסת התינוק ויחזיקו בידם שק פתוח. איש אחד יחזיק את השק בשתי ידיו מעבר מזה והשני בשתי ידיו מעבר השני. ורק ישמרו עצמם מלהתנמנם אף רגע. ולהתלמידים צוה הבעש"ט כי ישבו ללמוד. והוא בעצמו שכב על מטתו לנח אך הזהירם באם יפול דבר מה אזי תיכף יסגירו את השק ויאסרו אותו למעלה בחבל ויעירו אותו אם יהיה ישן אז. והוא יאמר להם את אשר יעשו. והזהיר עוד הפעם להתלמידים ולהאנשים שלא יישנו כלל וכן עשו. ויהי כאשר הגיעה שעה הי"ב חצי הלילה ויתחילו הנרות להכבות והתאמצו התלמידים ולא הניחו ובין כך ראו והנה הולדה גדולה נפלה בתוך השק ויסגירו את השק ויאסרו אותו ויעירו את הבעש"ט ויצו הבעש"ט שיאסרו את השק היטב. ולשני האנשים צוה שיקח כל אחד מקל בידו ויכו על השק בכל כחם וכן עשו עד אשר רמו להם הבעש"ט בידו. אחר כך צוה הבעש"ט להתיר את השק ולהשליכו החוצה

ויעשו כן. והתינוק ראו אותו חי כי לא חסר לו מאומה. ויכינו עצמם על הכרית מילה ויכבדו את הבעש"ט בכיבוד סנדק ויעשו הכרית מילה כדת ואחר הכרית מילה בקש הבעל ברית מהבעש"ט כי ימתין פה על הסעודה ויספר לו כי האדון מהכפר איש רע הוא והוא ירא ממנו ועל כן מוכרח הוא לילך אליו לנשוא אליו מיני מתיקה מהכרית מילה. ויאמר לו הבעש"ט לך לשלום ויבא הבעה"ב להאדון והנה הוא חולה שוכב כמטה ועל פניו סימנים גדולים ממכות נמרצות. ויקבל האדון את הבעה"ב בסכר פנים יפות וישאלהו מי הוא אצלך ויאמר לו איש יהודי מארץ פולניא בא אלי הלילה ונראה כי איש נכבד הוא והוא הציל את בני ממות. ויספר לו לפי תומו כל המעשה הנעשה כלילה. אז ענה האדון לך מהרה לכיתך ובקש את האורח שיבא אלי בלי ישונה. וילך הבעה"ב בפחי נפש ממנו כי ירא מאוד פן יקרה דבר מה להבעש"ט ויבוא לביתו ויחל את פני הבעש"ט לבל ירגז עליו ויספר לו מכל הנעשה בבית האדון ויעץ להבעש"ט כי ישלח אליו משרתו לאמר כי אין לו פנאי וכי הוא רוצה תיכף לנסוע לדרכו. ויען הבעש"ט אין אני ירא ממנו כלל אני אלך.

וידלי אחר הסעודה הלך הבעש"ט אליו. ויאמר לו האדון ידעתי כי אתה היית בעוכרי. אבל יכולת לי באשר חטפתי פתאום ואנכי לא ידעתי שום דבר אבל אם תרצה שנעמוד במלחמת הכישוף יחד ונראה מי הוא גדול בזאת החכמה. המתן עד

שאחזור לאיתני ואז נראה עם מי הכח. — האדון הנ"ל היה מכשף גדול והוא הרג את כל בני המוכסן הנ"ל בחצות לילה שלפני המילה. כי היה רשע גדול. — ויאמר לו הבעש"ט כן יהיה אך עתה אף אני לדרכי וליום המוגבל פלוני אתה תאסוף כל החכירים שלך וגם אני אאסוף כל התלמידים שלי. ואז נראה עם מי הכח אך זאת תדע כי אין אני מכשף כלל רק אנכי איש קדוש בעש"ט ואין אני ירא מהכישוף. ויגבילו יום אחד. ויתן הבעש"ט ערכון כי לא ישנה ויבא ליום המוגבל וכן עשה. ויקח את תלמידיו אתו וילכו לשדה בקעה רחבה ויעשה הבעש"ט עיגול בתוך עיגול והוא עמד בעיגול התיכון והתלמידים עמדו בעיגול האחר ויזהיר להם הבעש"ט כי יסתכלו בפניו ואם יראו השתנות בפניו אזי יהרהרו כולם בתשובה ולא יסיחו דעתם ממנו אף רגע. והאדון הנ"ל עם כל המכשפים עשו גם כן עיגול ויעמדו אלה נוכח אלה כל היום. וישלח האדון על הבעש"ט נחשים שרפים מראות אימות כח חיות היער ובהמ"ה רב"ה כאלו הלכו לבלוע אותם ובהגיעם לעיגול הראשון של הבעש"ט היו כלא היו ולא נשאר מהם שריד. וכה עשה המכשף חליפות פעם חיות היער פעם כלבים פעם נחשים ולא יכלו לעבור את העיגול. אחר כך חגר המכשף שארית כחו וישלח עדר גדול מחזירי היער והיו גועים וזורקים אש מפיהם ועברו את העיגול הראשון של הבעש"ט ואז ראו התלמידים השתנות בפני הבעש"ט ויהרהרו כולם בתשובה ויקראו אל ה'. ובעזרת השי"ת כאשר הגיעו

אל העיגול השני לא נשאר מהם שארית. וכן עשה המכשף שלשה פעמים ולא עלתה בידו. אז אמר להבעש"ט עתה רואה אני כי אפס כחי נגדך ועתה קח את נפשי כי ידעתי כי המת תמיתני ואנכי לא אנצל מידך. ויען לו הבעש"ט אנכי הגדתי לך כי אינני מכשף כמוך ורק בעש"ט אנכי ואם חפצתי לקחת נפשך כבר היית פגר מוכס טרם ראית את פני והייתי יכול להרגך אז בלילה. אך העמדתיך לבעבור תדע כי יש אלקים בארץ אשר כל העובדים אותו באמת לא יגורו ולא ייראו ממכשפים. אך עם כל זה למען הראות לך כח ה' וגבורתו בלי התאמצות רבה. שא מרום עיניך והכט אל טוהר השמים כרגע. ויעשה המכשף כן וייעופו שני עורבים וכל אחד נקר עין אחת מהאדון המכשף ונשאר עור כל ימי חייו וגם כח הכישוף נימל ממנו לכל יוכל עוד לעשות רעה עם שום אדם מישראל. זכות של הבעש"ט זכרונו לברכה יגן עלינו ועל כל ישראל. אמן. — (נעתקה מספר עדת צדיקים).

מעשה מהאחים הק' ה"ה הרבי ר' אלימלך ז"ל
ורבי ר' זוסיא ז"ל זי"ע

מעשה בהאחים הקדושים הרבי ר' אלימלך ז"ל ורבי ר' זוסיא ז"ל כאשר הלכו פעם אחד בגולה כאשר באו על אם הדרך והגיעו לפנות לילה במקום „פוסטא" אשר היה דר שם יהודי אחד או שנים. וכפתע פתאום נתהווה העת עת קור ושלג גדול ויטו שמה לישראל על לינת לילה. והיה דר שם אברך אחד

אשר נסע העירה ואשתו הצעירה נשקפה בעד החלון לראות האם בעלה לא נראה מרחוק כי כוא יבוא לביתו אבל מחמת רוע העת אשר נתהווה בפתע פתאום על כן מסתמא לא היה יכול האברך הנ"ל לבוא לביתו ונשאר תוך העיר. אבל קרובה היתה ישועתה לבא כאשר ראתה את שני האחים הנ"ל אמרה להם סורו נא אדוני תוכלו לבא אל ביתי ללון הלילה פה כי יש לי ב"ה מקום ללון וגם הכינותי מנחת הצהריים עבור בעלי אשר הלך העירה. ויען כי הנני רואה בעליל כי לא יוכל בעלי לבא לביתי על כן ברב תשוואות חן הנני לערוך לפניכם שולחן ערוך עם בשר לאכול. האחים הקדושים באו שמה והתפללו תפלת מנחה ומעריב וישבו לאכול לחם וסעודת הערב. והבעלת הבית היתה אשה צעירה וצנועה וכושה היתה מהאורחים הנ"ל על כן שמנה את עצמה תחת הנזר בית החורף. ואז היתה במלואת ט' חדשים ובא עת לידתה ויען כי היתה אשה מבכרת ועוד לא ניסתה באלה החבלים הבלי לידה וגם התביישה מהאורחים הנ"ל על כן לא נשמע קולה והגם כי היה לה יסורין וחבלי לידה לא נשמע מאתה שום קול צעקה ונהי. אבל הרה"ק ר' זוסיא הרגיש ואמר לאחיו הרה"ק. אחי. למה תחרש לעת הלזאת כי מקשה לילד יש פה אצלנו. אחיו הרה"ק ר' אלימלך שאל אותו מה תאמר. ועל מי יסובבו דבריך אלה. אמר לו. הבעלת הבית היא מקשה לילד. מיד אמרו לה בתי אל תתבייש בכך כי בא עת לידתך. ותשכב במיטתך. וכן עשתה. והאחים

הקדושים היו המילדים. והולידה האשה בן זכר למזל טוב. והאחים הקדושים קשרו את הטבור להילד וכו'. והתנהגו אתה עמה כמו מילדת. והבוקר אור והמה הלכו לדרכם ובקשה היולדת כי ימתינו עדי יבא בעלה לביתה. והם ענו לה כי בעוד רגע ורגעים יבא בעלה לביתו בשלום. היולדת הזמינה את האחים הקדושים כי ישארו פה על הברית מילה. וכבדה אותם בסנדקאות וחלק מוהל-שאפט. והבטיחו לה האחים הקדושים כי יבאו לעת הלו. הם לא הרחיקו ללכת ובעלה (של היולדת) בא לביתו וימצא בן זכר למזל טוב ושמח כעל כל הון. ולא שאל מאומה מי היה אתה בבית וגם היא לא אמרה לו. בעלה הזמין את אביו ואמו ואת אביה ואמה ואת כל משפחתה ומשפחתו כי יבאו למעודת הברית מילה ומצות סנדקאות כיבד את הרב מרא דאתרא אשר הוא חונה תחת דגלו. וכאשר התפללו הצבור ביום הכנסת בנו בבריתו של אברהם אבינו שאלה היולדת את המשרתת וסוכנת שלה. האם לא באו שמה ב' אורחים אשר כה וכה תוארם (ה"ה האחים הקדושים הנ"ל). ואמרה כן באו האנשים. וכאשר בקשו מאתה את הילד להכניסו בבריתו של אברהם אבינו לא רצה היולדת ליתן את הילד רק באופן כי השני אורחים אשר באו הנה המה יהיו הסנדק והמוהל. אבי ואם היולדת תמהו על ככה ודברו אתה דברים שונים והשבוה לחסרת דעת ר"ל. אבל כאשר דברו אתה ענינים אחרים ראו כי דעתה צלולה ב"ה. אשר על כן לא ידעו פשר הדבר. ושאלו להרב מרא דאתרא מה לעשות.

ואמר להם את כבודי הנני מוהל. כי אם היולדת תרצה ככה יעשו רצונה. והבטיחו אותה על ככה. ונתנה את הילד למולו וב' אחים הקדשים הנ"ל היה אחד סנדק ואחד היה מוהל. וגם נהנו מסעודת מצוה הלזו וברכו את הב"ב והיולדת והלכו לדרכם. הקרואים ישבו לאכול והרב מרא דאתרא התחשב בדעתו הלא דבר הוא. ומדוע לא שאל את האנשים האלה מי המת. כי היולדת לא רצתה לגלות דבר. וביקש הרב מרא דאתרא את הבעה"ב כי ישלח אחריהם איזה שליח. וכי הרב מבקש אותם כי יבאו בחזרה. הרבי ר' אלימלך ז"ל כאשר הרגיש כי השליח הולך אחריהם אמר לאחיו ז"ל, זוסיא. שליח בית דין רודף אחרינו ובלי ספק נאכד איזה כף או מזלג מכלי הבית ויחשבו עלינו כי אנחנו גנבנו. ומעתה אחי זוסיא תשא עיניך עלי זאת. ועל לא חמס בכפינו. השליח אשר רדף אחריהם כאשר השיגם. שאלוהו (האחים הקדושים) מה תבקש. תוכל לחפש באמתחותינו וכי נגנוב מבית אדוניך איזה דבר. אמר להם השליח לא מיניה ולא מקצתו. רק כי הרב מרא דאתרא מבקש אתכם כי תבאו בחזרה. וכי דבר לו אליכם. מיד באו בחזרה. וביקש מאתם הרב מרא דאתרא כי יאמרו לו מי המת. והם לא רצו לגלות. אבל הרב היה גם כן אדם גדול אמר להם כי גזור עליהם בשבועה כי יאמרו לו האמת. וגילו כי הם האחים הקדושים הנ"ל. וכי כך וכך היה המעשה. ונשארו שמה על הסעודה. ותרב השמחה לכל האנשים המסוכים שמה. והאחים הקדושים הנ"ל פקדו זאת לסגולה כי

בכל ליל שמירה (וואכט-נאכט) יספרו לדור אחרון
העובדא הלזו. וכי לסגולה תחשב. זי"ע ועכ"א. —
(נעתקה מספר דברים ערבים).

לחשים

לחש לעין הרע

(מספר סיפורי יעקב בשם הגאון הצדיק הר"א זצ"ל
אב"ד דק"ק פפד"מ)

ויצעק משה אל ה' לאמר: איל נא רפא נא לה:
אזוי ווי מען קאן נישט אבציילען קיין ניין:
אזוי זאל אצל (פכ"פ) קיין עין הרע נישט שולט זיין:
נישט ניין: נישט אכט: נישט זיבען: נישט זעקס:
נישט פינף: נישט פיער: נישט דריי: נישט צוויי:
נישט איינס: נישט איינס: נישט צוויי: נישט דריי:
נישט פיער: נישט פינף: נישט זעקס: נישט זיבען:
נישט אכט: נישט ניין. די בעדייטונג פון שפרוך איז
אזוי: אין דער תורה שמעהט צעהן ווערטער: אזוי
וויא דיא תורה קאן מען נישט אבציילען קיין ניין:
בעווייל עס איז נישט דא קיין ניין: אזוי זאל אצל
(פכ"פ) קיין עין הרע נישט שולט זיין:

לחש לעין הרע

מקובל מאת הגאון הצדיק הק' וכו' הרבי ר' שמעלקי
מניקלשבורג ז"ל זי"ע

שליש נשים עומדות על שן שלע. אחת אומרת (פכ"פ)
חולה. ואחת אומרת (פכ"פ) אינו (אינה) חולה.
ואחת אומרת (פכ"פ) אינו (אינה) חולה ולא יחלה (תחלה)
לעולם. אם איש עשה לו (לה) את הדבר הרע הזה בכוונה
יפלו שערות ראשו וגבות עיניו. ואם אשה עשתה לו
(לה) בכוונה את הדבר הרע הזה יפלו שערות ראשה
וגבות עיניה ורדיה. ונשם שהים אין לו דרך. והרג
אין לו כוליא. והנמלה אין לה עצם. כך לא תשלוט
עין הרע (כפכ"פ) ולא יהיה (תהיה) לו (לה) שום
חולשה. בכח הכתוב בן פורת יוסף בן פורת עלי עין
בנות צעדה עלי שור. שור עלי צעדה בנות עין עלי
פורת בן יוסף פורת בן. עלי באר ענו לה באר חפרוה
שרים כרוה נדיבי עם במחוקק במשענותם ממדבר
מתנה וממתנה נחליאל ומנחליאל כמות ומכמות הגיא.
וכשם שנתרפא יחזקיהו מלך יהודה מחליו כן יתרפא
(תתרפא) במהרה (פכ"פ) וישוב לאיתנו (ותשוב
לאיתנה) בכח השם הקדוש היוצא מן הראשי תיבות
של אתה גבור לעולם אדניי. וקודם שימנה (שתמנה)
תשעה ירפא הקב"ה אותו (אותה) כאמור את מספר
ימיו אמלא וברך את לחמך ואת מימך והסירותי מחלה
מקרבך. כן יהי רצון אמן סלה נצח ועד:

לחש לעין הרע

(מספר עבודת הקודש)

משביע אני עליכם. כל מין עינא בישא. עינא
 אונמא. עינא צרובא. עינא תכלתא. עינא
 ירוקה. עינא ארוכה. עינא קצרה. עינא רחבא. עינא
 צרה. עינא ישרה. עינא עקומה. עינא עגולה. עינא
 שוקעת. עינא בולטת. עינא רואה. עינא מכמת. עינא
 בוקעת. עינא שאבת. עינא דדכורא. עינא דנוקבא.
 עינא דאיש ואשתו. עין דאשה ובתה. עין דאשה
 וקרובתה. עין דבחור. עין דזקן. עין דזקנה. עין
 דבתולה. עין דבעולה. עין דאלמנה. עין דנשואה. עין
 דגרושה. כל מין עינא בישא שיש בעולם. שראתה
 והביטה ודברה בעין הרע. על (פב"פ). גזרנא ואשבטנא
 לכון בההוא עינא עילאה. עינא קדישא. עינא חדא.
 עינא היורא. עינא דאיהי חיור גו חיור. עינא דכליל
 כל חיור. עינא דכלא ימינא. עינא פקוחא. עינא
 דאשגחותא תדירא. עינא דכלא רחמי. עינא דאיהי
 רחמי גו רחמי. עינא דכליל כל רחמי. עינא דלית עלה
 גבנוני. עינא דלא דמיך ולא נאים. עינא דכל עיינין
 בישין אתכפין ואתמרן לגו כיפין מן קדמוהי. עינא
 דנפיר לישראל. כדכתיב הנה לא ינום ולא יישן שומר
 ישראל. וכתיב הנה עין ה' אל יראיו למוחלים לחסדו.
 כההיא עינא עילאה. גזרית ואשבטית עליכון כל מין
 עינא בישא. שתסירו ותערקו ותכרחו מעל (פב"פ)
 ולא יהיה לכם כח לשלוט בו (לנקבה בה) לא כיום

ולא בלילה. לא בהקיץ ולא בחלום. ולא בשום אבר
 מרמ"ח איבריו. ולא בשום גיד משמ"ח גידיו. (לנקבה
 ולא בשום אבר מאבריה ולא בשום גיד מגידיה) ולא
 בשערותיו ולא בצפרניו (לנקבה. ולא בשערותיה ולא
 בצפרניה) מעתה ועד עולם. אמן נצח סלה ועד. אתה
 סתר לי מצר תצרני רני פלט תסוכבני סלה. סלה תסוכבני
 פלט רני תצרני מצר לי סתר אתה. בן פורת יוסף
 בן פורת עלי עין בנות צעדה עלי שור. שור עלי צעדה
 בנות עין עלי פורת בן יוסף פורת בן: יושב בסתר עליון
 וגו' (עד גמירא).

לחש לעצור דם מילה

(מאת מרן הר"ן כ"ץ זצוקלה"ה)

הן אמת הפצת בטוחות ובסתום חכמה תודיעני.
 המטיב לאדונים. עבדים נקשרים. אדם נטע
 גן. משה קרע את הים. ויסכרו מעינות תהום וארובות
 השמים ויכלא הגשם מן השמים. בן יסכרו הוורידין
 ויכלא הדם לצאת מן הילד הנימול (פב"פ):
 (כן יאמר ג' פעמים ויועיל בעזהשי"ת) ובשבת
 ג"כ יש להתיר לומר הלחש הנ"ל (ז"ה ר"ה) ובספר
 ז"ה בשם כ"ה כתב סגולה. להדק קצת באיזמל המילה
 על הסמים העוצרים. מיהו בשבת אם הניח האיזמל
 מידו אין למלטלו משום חכי. עוד שמעתי כי שיורי
 כוס המילה ישפכו על מקום הפצע ויעצור הדם עכ"ל.

לחש עבור אשה מעוברת שלא תפיל
 וקח נא ביד ימנית „בענדיל“ ארוך ד' אמות ויאמר כך:
 רבוננו של עולם בנה זה הפסוק שאמר יחזקאל הנביא.
 ויאמר אלי ה' השער הזה סגור יהיה לא יפתח
 ואיש לא יבוא בו כי ה' אלקי ישראל בא בו והיה
 סגור. כן יהיה סגור רחמה של אשה הרה הזאת (פכ"פ)
 שלא תפיל פרי בטנה ותלד בעתה ובזמנה. זרע של
 קיימא. אמן סלה נצח ועד:

ואם יהיה נעשה זאת ע"י בעל דעת שיודע
 לכויז בפסוק הזה הכונות הראויות לכויז וגם שיש
 לו לב טהור ופה קדוש וידיים נקיות אזי יכול להיות
 בטוה שנעשה „בענדיל“ הזה מסוגל שכל זמן שתלך
 אשה הרה עם ה„בענדיל“ הזה מקושר על בטנה לא תפיל
 בעזרת השי"ת. ותזהר להסיר ה„בענדיל“ באמצע חודש
 התשיעי (בקבלה — ר"ה).

לחש למקשה לילד

לאשה שמת הולד בבטנה ח"ו. קח כוס מלא מים
 שתוקים בידך ואמור לפני האשה זה הלחש:

שלישה מלאכים נחתו מן שמיא. ועמהון תלת שרביטין.
 חד חיורא. חד אוכמא. חד סומקא. חיורא
 סליק ומחא לשמיא ואתא מיטרא. סומקא מחא לימא
 בשרביטא ופלגיתיה. אוכמא מחא לסיטרא (דפכ"פ)
 ואתיא מולדתא ושלייתא בשלם:

אח"כ תן להאשה לשתות מים מן הכוס כפי
 רצונה. ולצורך גדול שהיא מקשה לילד ויש לפחד
 מסכנה מותר לומר זה הלחש אף אם הולד הוא חי.
 ויועיל בעזרת השי"ת (ר"ה).

טעמים

טעם. שנוהגין בשבת לבקר אצל תתינוק הנולד. מפני
 שהוא אבל על תורתו ששכח. ט"ז סי' רס"ה
 ס"ק י"ג בשם דרישה. (וע"כ אוכלין שם עדשים). בספר
 ברית אברם פ' וישלח כתב בשם ספר אהבת עולם
 דלכך לומד אדם תורה בבטן אמו כדי שלא יהא היצה"ר
 טוען שהוא מוקדם בזמן. לכך לומד מקודם כדי שיהא
 היצ"ט מוקדם יותר. ומה שהמלאך סוטרן אח"כ על פי
 כדי שישכח. לפי שהיצה"ר לא היה יכול לבוא כלל
 לאדם מחמת טענת היצ"ט כנ"ל. ואז לא יהיה כלל
 מלחמת היצה"ר והיצ"ט ולא יהיה שכר ועונש. והוא
 ית' רוצה שיהיה שכר טוב לצדיקים ע"י שעוסקין
 תמיד במלחמת היצה"ר וגוברין עליו. לכך משכחין את
 האדם מה שלמד בעודו בבטן אמו:
טעם. שקורין את הסעודה בליל שבת שקודם המילה
 שלום זכר. דאיתא בפ' מרובה ב"ק דף פ' פ'